

[Julin.]

Medlem ind paa at tale om det, der særlig ligger ham paa Sinde, nemlig Forholdet mellem Kirke og Skole. Ogsaa her er det ærede Medlem loyal nok til at paapege Kirkens overordentlig store Betydning for Skolen og dens Undervisning. Ja, det ærede Medlem understreger endogsaa ret kraftigt, at betydelige Skikkelser indenfor den danske Gejstlighed har gjort overmaade meget for at fremme den folkelige Oplysning, og denne Indsats fra Kirken førte med sig, at Lovgivningsmagten bestemte, at Tilsynet med den danske Folkeskole skulde betros Kirkens Mænd, ligesom disse skulde være med ved Ansættelse af Folkeskolens Lærere.

Alt dette er sandt og rigtigt. Men derefter søger det ærede Medlem at føre Argumenter i Marken for, at det skulde være naturligt og rigtigt, at de Bestræbelser, der fra forskellig Side har været gjort for at skabe en mere selvstændig Stilling for Skolen i Forhold til Kirken, krones med Held, kort sagt: Det kirkelige Tilsyn bør fjernes hurtigst muligt. Det ærede Medlem vil sikkert ikke benægte, at hele Gildet er lavet, om jeg saa maa sige, for at slaa til Lyd for denne Tanke, der jo er blevet en Kongstanke for Socialdemokraterne saavel som for de Radikale. Hvor slaaende det ærede Medlems Argumenter end for andre maatte synes at være, virker de ikke overbevisende paa mig, og det selv om det ærede Medlem Hr. Sneum kan føre et andet æret Medlem af dette Ting i Marken, nemlig det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen. Jeg hørte godt dette ærede Medlems Udtalelser hin Novemberdag i 1930, da Tilsynsloven var til Behandling i dette høje Ting. Han udtalte bl. a. følgende:

„Personlig er jeg af den Opfattelse, at det gejstlige Tilsyns Bortfald som Tilsyn for hele Skolens Virksomhed vil være en ønskelig og en gavnlig Ting. Det forekommer mig givet, at Udviklingen af Skolens Forhold nu gør denne Reform naturlig.“

Og senere hen udtaler det ærede Medlem:

„Jeg er forhandlingsvillig, har hovedet ikke til Hensigt at stille mig fast paa Kravet om, at Præsten skal være født Medlem af Skolekommissionen.“

Det er altsaa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg har kun hertil at sige, at det ærede Medlem og jeg ser forskelligt paa denne Sag. Jeg kan dog godt føje til, at dette sikkert ikke er det eneste, vi har forskelligt Syn paa.

Jeg kan ikke se rettere end, at saa længe praktisk talt alle Børn i dette Land

eller i hvert Fald den allerstørste Procentdel af de Børn, der besøger den danske Folkeskole, døbes, saa er det naturligt og rigtigt, at Kirken gennem sit Tilsyn med Folkeskolen har Indseende med, at disse døbte Børn oplæres i den kristelige Lære, saaledes at de dog kan have nogen Betingelse for at kunne blive bevaret hos den Herre, som de er døbt til at tilhøre.

Jeg skal da ogsaa udtale min Glæde over, at det Parti her i Rigsdagen, som jeg tilhører, gik ind for Tanken om Oprettholdelse af det kirkelige Tilsyn, da Tilsynsloven sidst var til Behandling i dette høje Ting, og jeg vil udtale Ønsket om, at den højtærede Undervisningsminister og de Partier, der staar bagved ham i denne Sag, vil lade dette Krav bortfalde; saa føler jeg mig forvisset om, at vi nok vil kunne raabe hinanden op med Hensyn til, hvad der ellers er os imellem angaaende de mange forskellige Bestemmelser i Lovforslaget om Skolens Styrelse og Tilsyn. Men herom vil vi jo kunne tales ved en anden Lejlighed.

Der er imidlertid i det ærede Medlem Hr. Sneums Pjece et Par Udtalelser, som jeg gerne vil standse et Øjeblik ved. Det ærede Medlem søger at paavise, at Kravet om et andet Tilsyn med Folkeskolen ikke udspringer af Kamplyst imod Kirken eller imod Religionsundervisningen, og han siger herom:

„Det er min Overbevisning, at der ikke her i Landet er noget politisk Parti, der vil Kamp imod Kirken eller den kristne Religion, og jeg er sikker paa, at denne Overbevisning er rigtig“.
(Munch-Petersen: Nej!). Maa jeg hertil sige, at om Overbevisning kan man jo ikke diskutere, men dernæst gaar jeg ud fra, at det er et Stykke Tid, siden disse stærke Ord blev skrevet, saaledes at det ærede Medlem ikke den Gang havde Kendskab til det Parti, der efter sidste Valg holdt sit Indtog her i Salen. Thi det forekommer mig, at vi allerede et Par Gange, og for øvrigt ogsaa ved den Afbrydelse, vi nylig hørte, i den korte Tid, det nyvalgte Folketing har været inde, har faaet klar Besked om, at nu er der et politisk Parti, der vil kæmpe imod Kirken og imod den kristne Religion. Men det ærede Medlem Hr. Sneum tænker paa sit eget Parti, idet han følger til:

„Man har ganske vist — især for Aar tilbage — kunnet høre og læse Angreb paa mit Parti, ud fra den fejlagtige Opfattelse, at Socialdemokratiet vilde afskaffe Kristendommen eller hindre Kirken i at øve sin Gerning.“

Og inden Pjecen afsluttes, synes det